

РЕШЕНИЕ

№ 12983

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 179 СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА**

при участието на секретаря **Р.Д.**

като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА** Гражданско дело № 20231110113567 по описа за 2023 година

Предявени са кумулативно обективно съединени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1-2 КТ.

Ищецът **С. Г. Д.** е предявил срещу ответника „Т.А.“ ЕООД кумулативно обективно съединени иски, както следва: 1) за признаване за незаконно на уволнението му, извършено със Заповед №9/21.12.2022г и неговата отмяна – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ; 2) за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „Магистър фармацевт“ при ответника – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че между него и ответното дружество е съществувало валидно трудово правоотношение на основание Трудов договор № 5 от 29.10.2017 г., съгласно който ищецът е заемал последователно длъжностите Магистър-фармацевт и по-късно: Ръководител на аптека, фармацевт - магистър с код по НКПД 1120 - 7023 в А.Т. Посочва, че със Заповед № 9 от 21.12.2022 г., издадена от ответника в качеството му на работодател и връчена на С. Д. на 16.01.2023 г., е прекратено трудовото правоотношение между тях на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предложение второ от КТ (съкращаване на щата). В същата заповед се посочва, че Разрешение № 3559-1 от 27.05.2022 г. за търговия на дребно с лекарствени продукти е прекратено по Заповед на Изпълнителна агенция по лекарствата от 21.12.2022 г. Твърди се в исковата молба, че към настоящия момент предприятието на работодателя не е прекратило своята дейност, а А.Т. извършва дейност чрез Н.Ф. ЕООД с ЕИК ***. Сочи се в исковата молба, че на ищеца не е представена заповед на работодателя, с която е извършено съкращаване на щат, като се заявява, че в предприятието на работодателя никога не е имало утвърдено щатно разписание, което да бъде изменено и съответно щатът на ищеца да бъде съкратен. В допълнение на това - търговската дейност на предприятието на работодателя не е прекратена, като последното не е в производство по ликвидация, не е налице и изменение в предмета на дейност, посочена в търговския регистър, поради което твърдението за спиране на дейност не отговаря на истината. А.Т. продължава да работи, но с нов персонал. Ищецът посочва, че видно от номерът и датата, под които заповедта е заведена работодателя, последната е издадена на 21.12.2022 г., когато той е ползвал разрешен отпуск, поради което ползва закрила съгласно чл. 333, ал. 1, т. 4 от Кодекса на труда. Впоследствие заповедта е дописана ръкописно от неизвестно лице и връчена в този й вид. При условията на евентуалност ищецът заявява, че в случай, че съдът не са изпълнени

изискванията за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предложение второ от КТ, прави възражение, че е налице прехвърляне на обособена дейност от бизнеса на работодателя с прилежащи материални активи между Т.А. ЕООД и Н.Ф. ЕООД съгласно чл. 123, ал. 1, т. 7 от КТ, в която хипотеза трудовото правоотношение с ищеца следва да бъде запазено.

В срока за отговор по чл.131 ГПК ответникът „Т.А.“ ЕООД дава становище за неоснователност на предявените искове. Не оспорва, че между страните е съществувало трудово правоотношение съгласно Трудов договор № 5 от 29.10.2007 година по силата на който ищецът е заемал различни длъжности Магистър –фармацевт, фармацевт-магистър и ръководител аптека. Не оспорва, че ищецът е бил уведомен от ръководството, че се планира цялостно прекратяване на дейността на аптеката, тъй като предстои прекратяване на лицензните на търговското дружество. В тази връзка управителите са издали Заповед № 15-05-153/25.10.2022 г., Заповед № 3/24.11.2022 г., Заповед № 4/25.11.2022 г. и Заповед № 6/30.11.2022 г. (доказателства № 8, 9, 10 и 11), с които са изискали да се извърши инвентаризация на активите и пасивите по каси и стоково-материални запаси на „Т.А.“ ЕООД. Посочва, че е издадена издал и Заповед № 8/02.12.2022 г., с която е разпоредил, считано от 03.12.2022 г. да не се извършва търговия на дребно с лекарствени продукти и лекарствени продукти съдържащи наркотични вещества, както и да се прекратят всички други дейности, осъществявани в аптеката, както и запечатване на търговския обект с адрес: гр. ***. Не оспорва, че на ищецът е разрешено ползване на 21 дни платен годишен отпуск считано от 03.12.2022г., като по време на ползването му е продължила процедурата по прекратяване на лицензните на аптеката. Посочва се, че със Заповед № 3001-0750/21.12.2022 г. (доказателство № 16), издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна дирекция „Медицински надзор“, Разрешение № 35559-1/27.05.2022 за търговия на дребно с лекарствени продукти в аптека, открита на адрес в гр. ***, издадено на „Т.А.“ ЕООД, с ръководител магистър-фармацевт С. Г. Д., е заличено от регистъра на издадените разрешения за търговия на дребно с лекарствени продукти в аптека. Със Заповед № РД-27-202/23.12.2022 г. (доказателство № 17), издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна дирекция „Медицински надзор“, Разрешение № 3559-1/27.05.2022 за търговия на дребно с лекарствени продукти в аптека, открита на адрес в **** JS г° 51 Б, издадено на „Т.А.“ ЕООД, с ръководител магистър-фармацевт С. Г. Д., е заличено от регистъра на издадените разрешения за търговия на дребно с лекарствени продукти в аптека. Не оспорва, че трудовото правоотношение с ищеца е прекратено със Заповед № 9 от 21.12.2022 г., в сила от 16.01.2023 г., тъй като тогава е бил първият работен ден на ищеца след приключване ползването на разрешения отпуск. Категорично оспорва посоченото в исковата молба твърдение, че предприятието на бившия работодател на С. Д. не е прекратило своята дейност. Изрично заявява, че обектът А.Т. извършва дейност чрез „Н.Ф.“ ЕООД е вярно, защото А.Т. е наименованието на търговския обект на данъчно задълженото лице „Н.Ф.“ ЕООД, с ЕИК ***. Последното е търговско дружество, което не е свързано но абсолютно никакъв начин е търговското дружество „Т.А.“ ЕООД, е ЕИК ***, видно от справка в Търговския регистър и РЮЛНЦ при Агенция по вписванията. Изрично заявява, че към момента обектът се ползва от „Н.Ф.“ ЕООД, което има самостоятелно наемно правоотношение касаещо помещението на аптеката. Оспорва твърдението в исковата молба, че е налице прехвърляне на предприятие, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности, и в този смисъл не е нарушен чл. 127 и следващите от Кодекса на труда. Оспорва твърдението, че не са налице предпоставките за извършване на уволнението на посоченото основание - съкращаване на щата. Издадена и представена е и Заповед № 19 от 21.12.2022 г. за съкращаване на всички щатни места в „Т.А.“ ЕООД. В процесния случай е налице заличаване на цялото щатно разписание, поради прекратяване на търговската дейност и заличаването на лицензните за търговия на дребно с лекарствени продукти и наркотични вещества, на основание на което работодателят, със Заповед № 9 от 21.12.2022 г. е реализирал субективното си право да извърши прекратяване на трудово правоотношение при спазване на всички законови изисквания, които повелява Кодексът на труда. Категорично възражава срещу твърдението, че е налице хипотезата на чл. 123, ал.т. 7 от

Кодекса на труда. Възразява срещу твърдението че е налице каквато и да било прехвърлителна сделка между „Т.А.“ ЕООД и „Н.Ф.“ ЕООД. Не е налице смяна на собствеността и за двете дружества за периода от август 2022 до настоящия момент, като двете дружества не са свързани такива по смисъла на Търговския закон. Прави искане за привличане на трето лице помагач „Н.Ф.“, ЕООД.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

От събраните по делото доказателства и доколкото не се оспорва от страните, съдът приема, че те са били в трудово правоотношение по силата на сключен трудов договор от 29.10.2007г., За периода от 01.11.2007 г. до 29.06.2011 г. - магистър-фармацевт; За периода от 30.06.2011 г. до 29.04.2022 г. - фармацевт-магистър, За периода от 01.05.2022 г. до 16.01.2023 г. - Ръководител на аптека, фармацевт-магистър.

Не се оспорва и че трудовото правоотношение е било прекратено с със Заповед №9/21.12.2022г., връчена на ищеца на 16.01.2023г.

Установява се от Заповед № 8/02.12.2022 г., че считано от 03.12.2022 г. В Аптека „Токуда“ не се извършва търговия на дребно с лекарствените продукти и лекарствени продукти съдържащи наркотични вещества, както и да се прекратят всички други дейности, осъществявани в аптеката, както и запечатване на търговския обект с адрес: гр. ***.

Не се оспорва, че със Заявление за ползване на отпуск № 22/23 от 14.11.2022 г. Ищецът С. Д. е поискал разрешение за ползване на 21 дни платен годишен отпуск за 2020-2021 г., считано от 03.12.2023 г. В отговор на това, работодателят е дал разрешение за ползване на поискания отпуск, което е обективизирано в Заповед № 26/21.11.2022 г. и Заповед № 22/21.11.2022 г.

Видно от заповед №8/02.12.2023г. е посочено, че във връзка прекратяване на разрешение за търговия на дребно №АП3559/-1/27.05.2022г. и Лицензия за търговия на дребно, съхраняване и отпускане на лекарствени продукти, считано от 03.12.2022г. е наредено преустановяването на търговията на дребно с лекарства и лекарствени продукти, съдържащи наркотични вещества.

Установява се от Заповед №3001-0750/21.12.2022г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата е прекратено Разрешение №3559-1/27.05.2022г. за търговия на дребно с лекарствени продукти в аптека открита на адрес ***, като впоследствие със Заповед № РД -27-202/23.12.2023г. лицензията е прекратена и заличена от регистъра на издадените лицензии.

От представената по делото Заповед № 19 от 21.12.2022 г. се установява, че във връзка с прекратяване на разрешението за търговия на дребно с лекарствени продукти се съкращават всички щатни места в „Т.А.“ ЕООД

Видно от Споразумение за прекратяване на Договор за наем от 01.11.2007г. сключено между „А.С.К.“ЕАД и Т.А.“ЕООД договорът за наем сключен между страните касаещ отдаване на помещение за аптека на адрес: *** е прекратен считано от 01.12.2022г.

Приет по делото е Договор за наем от 05.12.2022г. сключен между „А.С.К.“ ЕАД и „Н.Ф.“ ЕООД за отдаване под наем на помещение с площ 82 кв.м. находящо се на адрес: ***, като срокът на договора е една година.

От приетата по делото ССЕ се установява, че съгласно платежен фиш за РЗ за м. януари 2023 г. на ищеца са начислени следните възнаграждения от КТ : За неспазено предизвестие за 22 р. дни - 2964,28 лв. в брутен размер и 2 667,86 лв. в нетен размер. За неизползван платен годишен отпуск за 30 дни -3490,80 лв. в брутен размер и 3141,72 лв. или общо нетен размер на обезщетение от КТ 5809,58 лв. Общия размер на начисленото трудово възнаграждение, за платен отпуск, болнични и за обезщетения от КТ, съгласно фиш за РЗ за

м. януари 2023 г. е : 6954,87 лв. в брутен размер и 6223 лв. в нетен размер. Видно от предоставеното при проверката извлечение от банковата сметка на *** ЕООД се установи, че на ищеца са изплатени следните суми: на 15.02.2023 г. по банковата сметка на ищеца е изплатена сумата от 6223 лв. за м. януари 2023 г., вкл. и нетния размер на начислените обезщетения от КТ 5809,58 лв./2667,86 лв. по чл. 220, ал. 1 и 3141.72 лв. по чл.224, ал.1 от КТ/ При извършената проверка в системата на НАП и Справка от регистрираните трудовите договори към 26.06.2023 г. няма данни да са назначавани други лица след 16.01.2023 г.

Свидетелката Д.И. заявява, че е пациент на болницата от 2014г. и посещава болницата регулярно. От началото на 2023г. е посещавала аптеката няколко пъти, като твърди че налице разлика от това как е изглеждала аптеката преди 2023г. и след това. Посочва, че отпред пише „Аптека“ - на български език и „Pharmacy“ - на английски език, а вътре в аптеката няма търговски означения. Заявява, че не е забелязала разместване в мебелировката. Същото е и работното време. Твърди, че е ползвала продукти за кожата приготвяни от ищеца, тъй като помагали за лечението на детето ѝ. Разбрала, че ищецът не работи в аптеката, когато потърсила лечебния мехлем. Твърди, че не знае кой издава касовите бележки в аптеката.

Свидетелят Д.К. Г. заявява, че представлява „Н.Ф.“ ЕООД, която фирма има четири аптеки, една от които се намира на адрес: ***, като има сключен договор за наем за посоченото помещение. Свидетелят посочва, че след като са наели помещението са ползвали и съответното аптечно обзавеждане. Твърди, че са търсили служители посредством обяви в сайта Джобс. Бг., от името на „Н.Ф.“ Сочи, че на са наемали служители от предишната аптека. Потвърждава, че външните витрини са брендиращи и пише „Аптека“ и съответно преведено на английски език „Pharmacy“, в бяло и син цвят. От разрешението за търговия, което има обекта, от касови бележки, от регистъра в Изпълнителната агенция по лекарствата го има този обект коя е фирмата, която оперира, като там пише името на юридическо лице - „Н.Ф.“ ЕООД, отговорното лице, адрес, булстат, работно време. Заявява, че те имат договора с „А.С.К.“ ЕАД и не са имали никакви взаимоотношения с Т.А.. В А.Т. не ползваме търговското наименование Аптека Джоя, няма нищо общо между „Н.Ф.“ ЕООД и „А.Т.“ ЕООД като дружества, няма покупко-продажба на каквото и да е, нито някакъв договор. Няма връзка между лицата, управляващи двете дружества.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

По иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

По иска по чл.344, ал.1, т.1 КТ в тежест на ищеца е да докаже съществувало между страните безсрочно трудово правоотношение, което е прекратено, като процесната уволнителна заповед е връчена на ищеца на 16.01.2023г. Тези факти не се оспорват от ответника.

В тежест на ответника е да докаже законността на уволнението на основанието, на което е извършено, а именно, че заеманата от ищеца длъжност е била единствена и е съкратена с щатно разписание, утвърдено от компетентния орган и влязло в сила към датата на уволнението, съответно че съкращението е реално - оставащите длъжности в щата са различни и не включват в цялост функциите вменени на съкратената длъжност, както и че заповедта за уволнение е връчена на ищеца на посочената в нея дата.

По наведеното твърдение за незаконосъобразност на извършеното съкращаване на щата.

За да бъде уволнението поради съкращаването на щата законосъобразно, трябва не само щатната бройка да бъде заличена от щатното разписание, но и работата, която се е изпълнявала по тази щатна бройка, занапред да не се изпълнява или да се изпълнява от по-малък брой работници или служители. В процесния случай е налице заличаване на цялото щатно разписание, поради прекратяване на търговската дейност и заличаването на лицензиите за търговия на дребно с лекарствени продукти и наркотични вещества, на основание на което работодателят, със Заповед № 9 от 21.12.2022 г., считано от 16.01.2023 г.

е прекратил трудовото правоотношение със С. Г. Д.. Във връзка с прекратяване на търговската дейност и заличаването на лицензиите за търговия на дребно с лекарствени продукти и наркотични вещества са прекратени трудовите договори и на останалите служители. Същевременно от приетата и неоспорена от страните експертиза се установява, че не са назначавани други лица в дружеството след датата на уволнението на ищеца.

В случая се касае за прекратяване търговска дейност на дружеството, предмет на специален лицензионен режим и съкращаване на всички щатни длъжности, поради което провеждането на подбор по реда на чл. 329, ал. 1 от КТ не е задължително за работодателя. По въпроса за задължителния подбор по чл. 329 от КТ практиката е уеднаквена с постановени по реда на чл. 290 ГПК решения /№ 319 от 22.01.2013 г. по гр. д. № 437/2012 г. на III г. о.; № 246 от 23.06.2011 г. по гр. д. № 1152/2010 г. на III г.о.; № 668 от 26.11.2010 г. по гр. д. № 1582/2009 г. на III г. о. и др./. Прието е, че работодателят няма задължение за подбор, когато премахва единствена щатна бройка или всички щатни бройки за една длъжност.

Изискването на закона е процесното уволнение да се извърши с предизвестие, като срокът на предизвестието може да бъде отработен реално, но може да бъде изплатено обезщетение по общите правила. Процесното уволнение следва да се извърши с предизвестие. Срокът на предизвестието може да бъде отработен реално, но може да бъде изплатено и обезщетение съобразно общото правило на чл. 220, ал. 1 КТ.

В процесната уволнителна заповед изрично е уредено изплащането на обезщетение вместо отработване на срока на предизвестието. Разпореждането за изплащане на обезщетение по същество изпълнява ролята на предизвестие, с отправянето на което работникът или служителят е уведомен за избрания начин на изпълнение – чрез заместващата престация на чл. 220, ал. 1 от КТ, като не е спорно между страните, а и от представените доказателства се установява, че на ищеца е изплатено обезщетение за неспазено предизвестие.

При уволнение поради съкращаване на щата работниците и служителите се ползват и от специалната закрила по чл. 333 от Кодекса на труда. В настоящия случай служителят не се ползва от закрилата на чл. 333 и в първия работен ден след полагаем платен отпуск и Болничен лист № E20222639115 от 05.01.2023 г., същият е съкратен на посоченото основание.

Уволнителната Заповед е издадена от компетентен орган, съдържа предвидените от закона реквизити и е в предвидената от закона форма. Не е спорно, че е връчена на ищеца надлежно при спазване на изискванията на К Както и при уволнението на други основания по Кодекса на труда, и уволнението поради съкращаване на щата се извършва само с писмена заповед, която трябва да бъде връчена на служителя.

Установено е от заключението на ССЕ, че няма данни за назначени други лица, след датата на прекратяване на ТПО на ищеца. *съгласно ведомости за работни заплати за м. февруари и м. март 2023 г. не са начислявани работни заплати на служители на „Т.А.“ ЕООД, а в м. януари 2023 г. са начислени обезщетенията от КТ след като са прекратени трудовите договори“.*

Понастоящем също не са назначавани нови служители, тъй като длъжността не съществува и съкращаването на дейността по ръководство цялостната дейност в аптеката е реално, както е реално и извършеното съкращаване на щата.

При тези констатации когато работодателят уволнява работник или служител от длъжност, която се съкращава, тогава той не упражнява право на подбор, поради което отпада необходимостта от преценка за законосъобразност на правото на подбор. В този случай за работодателя би възникнало задължение за подбор, но само при условие, че същата или сходна трудова функция (еднакви по съществени признаци) се изпълнява от повече от един работници или служители. Само тогава, при въведено основание за незаконност на подбора в исковата молба, съдът преценява законосъобразността му. Съгласно решение №255/15г. на IV ГО когато се извършва уволнение поради съкращение в

щата и съкращението в щата се отнася до единствената щатна длъжност, работодателят по своя преценка може да уволни съответния работник или служител, който заема тази единствена длъжност, или да направи подбор по критериите и целите, посочени в чл. 329, ал.1 КТ. Ако той реши да не упражнява правото си на подбор, уволненият работник или служител не може да оспорва уволнението като незаконно, поради това, че работодателят е уволнил него, а не е използвал правото си на подбор, в резултат на което би уволнил някой друг работник или служител, чиято длъжност не се съкращава. В настоящия случай е установено, че са съкратени всички длъжности, поради което отпада необходимостта от извършване на подбор, поради което неоснователно с явява това възражение за незаконосъобразност.

По отношение на претендираната незаконосъобразност на уволнението на основание хипотезата на чл. 123, ал. 1, т. 7 от Кодекса на труда:

Установено по делото от представените писмени доказателства, е че наемното правоотношение с ответното дружество „Т.А.“ ЕООД е прекратено. Впоследствие собственикът на помещението „А.С.К.“ ЕАД е сключило договор за наем с друг търговец – „Н.Ф.“ЕООД, като помещението е отдадено под наем видно от предмета на договора, като помещението оборудвано за аптека, като съгласно чл.2 от договора наемателят се е съгласил да го ползва единствено за осъществяване на търговия на дребно с лекарствени продукти и медицински изделия, като няма право да променя предназначението му. прекратило наемните отношения със собственика на сградата, където се е помещавало.

В обхвата на правото на собственост на притежателя на имота е да го отдаде под наем на избран от него субект. Установено по делото е, че към настоящия момент имотът отдаден под наем на „Н.Ф.“ЕООД, ведно с належащото се в него оборудване.

Доколкото не е спорно по делото съдът приема че ответникът „Т.А.“ЕООД не разполага с лицензия за търговия на дребно с лекарствени продукти, като видно от представените доказателства са прекратени договорите с трети лица.

Според съда не е налице прехвърляне на предприятие, стопанска дейност или част от предприятие, като не е налице нарушение на чл.123 КТ. Не се установява наличие на прехвърлителна сделка между „Т.А.“ЕООД и „Н.Ф.“ЕООД. Не се установява по делото да е налице връзка между двете дружества и да имат качеството на свързани лица по смисъла на закона.

Българското трудово законодателство дава по-обхватна защита на правата на работниците и служителите при промяна на работодателя от тази, предвидена в Директивата. В него са уредени случаи на запазване на трудовото правоотношение с новия работодател не само при юридическо прехвърляне или сливане на предприятие и дейност, или на съответна обособена част, а още при временна промяна в ползването на собствеността чрез отдаване на предприятие или на обособена част от него под наем, аренда или на концесия. Разпоредбите на чл.123 и чл.123а КТ са обособени, за да се подчертае различното им приложно поле и правни последици. Закрилата е установена в императивен порядък и нито може да се разширява, нито да се стеснява. Съдилищата трябва във всеки случай да извършват конкретна преценка за наличието или липсата на посочените договори, чиято правна регламентация се намира в различни нормативни актове - Закона за задълженията и договорите, Търговския закон, Закона за концесиите, Закона за арендата в земеделието, Закона за собствеността и др. Изложеното налага да се приеме, че законодателят поетапно и изчерпателно посочва хипотезите, при които трудовите правоотношения с работниците и служителите не се прекратяват.

Трудовото право допуска безвиновно прекратяване на трудово правоотношение по икономически, технически или организационни причини, налагащи промени в работната сила. Това следва и от чл.4.1 изр.2 на Директива 2001/23/ЕО от 2001г., приета с оглед гарантиране правата на работниците/служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от такива. По силата на чл.1.1а и 1б от Директивата за прехвърляне на дейност се касае във всички случаи, когато има юридическо прехвърляне

или сливане на стопански субект, който запазва своята идентичност, което означава организирано групиране на ресурси с цел извършване на стопанска дейност. Съдържанието на това определение е вложено в чл.123 ал.1 КТ, включително и в хипотезата по т.7 / в тази насока ТР № 2/2010г. на ОСГК/. Приложението на тази разпоредба е в зависимост от предмета на договора между предприятието прехвърлител и предприятието приобретател. Сключеният в разглеждания случай договор не е за прехвърляне на стопански субект, запазващ своята идентичност, тъй като това предполага освен прехвърляне на дейност предоставяне и на съответните материални активи, с които дейността е била и ще бъде и занапред извършвана.

Установено е по делото от събраните доказателства, че лицензът на ответното дружество е прекратен от ИАЛ т.е. то не може да изпълнява основната си дейност свързана с търговия на дребно с лекарствени продукти. Със заповед 19/21.12.2021г. е утвърдено ново щатно разписание в „Т.А.“ЕООД, като всички длъжности са съкратени. Не е установено в „Н.Ф.“ЕООД да са назначени лица работили при ответното дружество. При тези данни съдът приема, че не са налице предпоставките по чл.123, ал.1, т.7 от КТ. Ответното дружество обективно не може да осъществява предметът си на дейност свързан с търговия с лекарствени продукти, след заличаването на лицензията му. „Н.Ф.“ЕООД на самостоятелно основание е сключила договор за наем на процесното помещение, ведно с находящото се в него оборудване, но това не сочи на преминаване към него на дейността на ответното дружество. Установява се от представеното по делото Споразумение към сключения договор за наем, че наемната цена се дължи считано от издаване на Разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти. „Н.Ф.“ЕООД извършва дейност, но с материални средства и работна сила, наети и организирани от него. Няма данни дейността да е запазена с организацията и структурата /вещствена и на работна сила/ на ответника, което да характеризира преминаването ѝ по см. на чл.123, ал.1, т.7 от КТ, като в този смисъл твърдението за незаконосъобразност на уволнението на това основание е неоснователно.

Твърденията на ищеца за възможно опосредено прехвърляне на дейността, като е посочен казусът разгледан в Решение от 10.02.1988 г. - Foreningen af Arbejdsledere i Danmark/Daddy's Dance Hall A/S., Case 324/86, Rec. 1988, P. 00739 не се споделя от настоящия състав на съда. Не е налице идентичност на хипотезите, доколкото се касае за дейност попадаща под специален регистрационен режим и е налице прекъсване в самата дейност в аптеката, до момента в който новият наемател на помещението се снабди с необходимите лицензии и разрешителни за осъществяването на дейността.

По отношение на твърдението за незаконосъобразност на уволнението на основание чл.123а КТ.

Чл. 123а КТ предвижда запазване на ТПО при отдаването на предприятието или на обособена негова част под наем, аренда, както и при възлагане на концесия. Това са различни форми на предоставяне на ползването на собствеността на друго лице: наемател, арендатор или концесионер. Собственик на съответните активи остава старият работодател, но наемателят (съответно арендаторът или концесионерът) управлява предприятието от свое име, а не като представител на собственика. Това е причината посочените случаи да се разглеждат като хипотези на промяна на работодателя. Цитираната хипотеза не може да бъде коментирана в настоящия случай, доколкото ответникът не е собственик на съответните активи и не е налице сключен договор между него и „Н.Ф.“ЕООД, като съображенията за липса на опосредено прехвърляне на дейността са изложени по-горе и не следва да бъдат преповтаряни.

При горната констатация съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване за незаконно и отмяната на уволнението е неоснователен.

Поради обусловеността на основателността на исквете по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 КТ от установена евентуална незаконосъобразност на уволнението, и предвид формирания от съда обратен извод, а именно за неговата законосъобразност, същите подлежат на отхвърляне.

По разноските:

При този изход на делото претенцията на ищеца за присъждане на разноски е неоснователна, а тази на ответника е основателна.

На основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, ищецът С. Д. следва да заплати на ответника – „Т.А.“ЕООД сумата от 300 лева, представляващи направените по делото разноски за ССЕ.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исквете на С. Г. Д., с ЕГН ***** и с постоянен адрес: *** предявени срещу „Т.А.“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, както следва: Заповед №9/21.12.2022г и неговата отмяна – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ; 2) за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „Магистър фармацевт” при ответника – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

ОСЪЖДА С. Г. Д., с ЕГН ***** да заплати на „Т.А.“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** на основание чл.78, ал.3 от ГПК сумата от 300 лева – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок, който на основание чл.315,ал-2 от ГПК тече от 24.07.2023г.

Съдия при Софийски районен съд: _____